

«Quedar-se al barri és l'única manera de lluitar contra la segregació»

Moltes famílies segueixen buscant alternatives quan a l'escola hi ha molt alumnat estranger

«No vull que el meu fill sigui l'únic català de la classe». Aquest és un comentari, asseguren els directors de diversos centres educatius gironins amb elevats percentatges d'alumnat nouvingut, que massa sovint aflora entre bambolines en les jornades de portes obertes.

És el cas de l'escola Alfons I de Puigcerdà, amb un 65% d'alumnat d'origen estranger. El director del centre, Jordi López, lamenta que «a moltes famílies catalanes els agrada el nostre projecte educatiu però prefereixen buscar una alternativa, encara que s'hagin de desplaçar, perquè volen que el seu fill tingui més companys d'aquí». En aquest sentit, lamenta que «l'elecció per la tipologia d'alumnat fomenta la segregació escolar» i posa de manifest que «el volum d'immigració és una barrera per a moltes famílies» que, massa sovint, els descarta com a opció. De fet, les dades ho corroboren: de les 40 places que ofereixen a l4, enguany n'han quedat 16 de buides. «Som el centre educatiu que aglutina més volum d'alumnes d'origen immigrant de la Cerdanya i això ha suposat una diferència en comparació amb altres escoles de la comarca». Amb tot, López vol deixar clar que «tot i tenir un volum elevat d'alumnat d'origen immigrant en comparació amb altres escoles del barri, tenim un potencial educatiu molt alt».

Por del baix rendiment acadèmic

La directora de l'escola Volcà Bisaroques d'Olot, Marga Castillo, assenyala que «les famílies del barri haurien de fer l'esforç de quedar-se a l'escola del barri perquè és l'única manera de revertir la segregació». En el seu cas, però, molts opten per la concertada. I és que, lamenta, «hi ha molts prejudicis»: «La gent té por que, com que a les aules hi ha molta diversitat, el rendiment acadèmic dels seus fills es vegi perjudicat». Amb tot, fa una crida a que «no se'ns descarti abans de conèixer el nostre projecte, perquè estem fent un esforç molt gran tant a nivell de renovació pedagògica com d'instal·lacions per a poder oferir la màxima qualitat educativa».

La directora de l'institut Salvador Sunyer de Salt, Pilar Figueras, assegura que «és molt difícil canviar els prejudicis». En aquest sentit, sosté que «les famílies tenen por que, com que hi ha un volum elevat d'estudiants d'origen estranger, el nivell sigui molt baix i creuen que no sortiran ben preparats per la universitat». Una casuística afegida, apunta, és que la majoria de places estan reservades per alumnat NESE (Necessitats Específiques de Suport Educatiu): «Per grup tenim 19 places NESE i només 5 d'ordinàries, i les famílies pensen

que aquí seran minoria i que els seus fills no tindran amics d'aquí». Per això, molts acaben optant per la concertada.

Cap cognom català

A l'institut Vallvera de Salt hi ha classes on «no hi ha ni un sol cognom català», assegura la directora del centre, Eva Rigau. En l'etapa d'ESO, més del 80% de l'alumnat matriculat és d'origen immigrant. «La gent no ens contempla com a opció», lamenta. Tot i això, hi ha grups de famílies que s'estan agrupant i es matriculen a la pública «en bloc» per a fer «més pinya».

Campanya de conscienciació

Aquestes són algunes de les 80 escoles i instituts catalans que s'han sumat a la campanya «Aquí comença tot» per a interpel·lar a les famílies del barri perquè les visitin sense prejudicis durant aquests dies de portes obertes i en descobreixin els seus projectes pedagògics. La campanya, promoguda per la Fundació Bofill, la Fundació Secretariat Gitano, l'aFFaC (Associacions Federades de Famílies d'Alumnes de Catalunya) i el Col·lectiu d'Escoles contra la Segregació també alerta de les «portes obertes desèrtiques» que viuen nombrosos centres educatius